

Dunajská perla

Každoročne sa za prínos do slovenskej módnjej tvorby udeľuje cena talentovaným módnym návrhárom. Tento rok porota pod vedením akademickej maliarky Ivety Lederer udelila ocenenie Janke Pištejovej a Liborovi Komosnému.

Autorkou Dunajskej perly je sochárka Jana Brisudová

MEDZI NAMI

PRÁCA snow

Môžete byť herečka po buku Russela Crowea, vaše umelecké diela môžu zdobiť ZBIERKY tých najbohatších, vaše fotky môžu obľaviť celý svet... Ja je dno, o akaj práci snívate, v každom POVOLANÍ môžete byť úspešná, ak do toho vložíte svoje srdce...
Pre sne tak urobili tieto dámy...

TEXT: ZUZANA GREIZINGEROVÁ
FOTO: ANDREA ZVADOVÁ
STYLING: HANA PŘEVŘATILOVÁ
MAKE-UP: LENKA ŠOOŠOVÁ
VLASY: MÁRIO NGUYEN

MEDZI NAMI

J&T Concierge robí Lifestyle management klientom prívätneho bankovníctva. Ide o 24-hodinový servis klientom, ktorí dosiahli určitú úroveň a prakticky to znamená asi toľko, že pre toho klienta urobíte čokoľvek, čo je kadekdy možné. Skrbíte márne na oddelení rozdeľte do styoch skupín: cestovanie, nákupovanie, voľnočasové aktivity a služba asistent, ak si napríklad nejaký klient žiada do neznámej krajiny spievoc. Alebo ak jeho manželka miluje Shakespeara a on ho neznačí, tak s ňou na predstavenie idem ja. Často klientom hľadíme v zahraničí nehaniteľnosť, vytvárame im dôverky na mieru s maximálnym komfortom, tiež sa ide na Safari. Mám klientov, ktorých tak dobre poznám, dokonca poznám mená ich detí a psov, že presne viem, čo majú radi a často im viem pripraviť ideálnu dovolenku bez toho, aby som s nimi veľmi diskutovala. Tiež sa často snažime vytvárať funkcie, na ktoré sa ľudia normálne nedostávajú, ako napríklad približlita Haute Couture Dior so šokoháčkou s návrhárkou. Zaujímam, že všetky kontakty, ktoré som nazbierala v zahraničí počas modelingu, natáčaní a cez agentúru, sa mi teraz výborne hodia. Concierge však nie je práca pre každého, pretože klient na vás veľmi spoľeha, navyše nikdy dopredu nevieste, čo budete ten deň robiť, kto vám s akou požiadavkou zavádza. Mnohí ľudia je v hroznom strese, keď ich taká zodpovednosť.

Viete povedať koľko času venujete práci?
Je prežda, že práca mám dosť. Často sa prítisnem, ako prídem domov a ani si nemám kedy zložiť kabát, lebo ešte odpijam na BlackBerry. Keď však máte svoju prácu radi, hodiny nerátate.

Čomu podľa vás vďaka za vaše úspechy?
Určite sú ľudia, ktorí mali hlavné úlohu, ale väčšinou je každý úspech o tretej práci bez dovoleniek. Tvrdo pracuju a však človek utuží a zocelí. Z toho dôvodu si naplám, že pre všetkých mladých je dobré odísť do sveta, keď vidia, ako sa pracuje inde.

Čo bolo pre vás najťažšie?
Londýn bol asi oveľa ťažšia škola než Taiwan. Na Taiwan sa bolo prejsť, vedom som bola len študentka, ktorá popri škole robila modeling a učila deti angličtinu. Do Londýna som už vstúpila vyladená len za prácou. Navyše Londýn je hrozne nepriateľský k prítisňovakom z východnej Európy. Angličania nie sú ako Američania, ktorým je to jedno, okamžite vás podľa akcentu zavrú a potom je ich ťažké presvedčiť, že na to máte, že ste dokonca lepší ako onia zručíte si ich platy. Dá sa to, ak musíte vytrvať. ■

ŽIJEM SVOJ SEN

„Robím prácu, ktorú som si vysnívala, a tým vlastne už svoj sen rak a pol realizujem,“ hovorí mladá spolujajiteľka materskej ŠKÓLYKY.

Linda a jej spolujajiteľka Petra Šinková po práci s deťmi túžila od štúdia na vysokej škole.

LINDA VALLOVÁ • (32) • SPOJUJAJIETEKA ŠKÓLYKY FANTASTICKE DETSKÉ CENTRUM

„S Petrou sme sa stretli na vysokej škole, kde nás zaujala predovšetkým psychológia detí a záležalo, preto sme sa rozhodli pre ďalšie doplnujúce štúdium. Keď sa blížil koniec štúdia, začali sme spoločne uvažovať nad tým, ako využijeme nadobudnuté vedomosti a chuť pracovať s deťmi. Postupne sme dospeli k tomu, že si náložne vlastnú škôlku, pri ktorej jednoducho skĺbime prácu s deťmi s poznatkami zo psychológie,“ hovorí Linda. Fantastické detské centrum je

škôlka, ktorá sa líši od iných napríklad tým, že sa orientuje na zdravý psychologický a emocionálny vývin dieťaťa podľa dobrot kvalifikovaných odborníkov. „V našej škôlke hľadíme dôraz na prevenciu. Všet dokladáme podchyťť možné problémy v správaní a prejaví sa rôzne poruchy v učení dieťaťa. Dôležitá je pre nás jeho interakcia s ostatnými deťmi, fair play a priateľské vzťahy, ktoré sú základom zdravého sebarešmúdia. Udržujeme úzky kontakt s rodičmi, lebo si uvedomujeme, že nám pomáhajú to najdôležitejšie vo svojom živote a zdôveň do našej práce vkladáme radosť a optimizmus. Neustále sa snažíme ziskomafovať. Je to dlhodobý nikdy nekonečný proces, túžime patriť medzi najlepších,“ pokračuje Linda, ktorá nie je len spolujajiteľkou, čo svoj projekt riadi z diaľky, ale sama sa do škôlčích aktivít tiež zapája. „Práca s deťmi ma naplňuje, teším sa z každodenného kontaktu s nimi a ak treba, zastupujem aj učiteľku. Prakticky robím všetko, čo je potrebné, aj upratovačka“ smejie sa. Často na svojím znom nikdy nie je jednoduché, aj Linda priznava, že si s kolegyničou museli prejsť viacerými predĺžkami. „Tálas bolo ziskaf napríklad všetky potrebné povolenia, náročnejšie to však nastalo, pretože sa snažíme mať šťastie dľa spoločných rozloh. Na tom treba pracovať každý deň.“ ■

„Je dôležité vyvážiť nadšenie a radosť z práce odbornými znalosťami a ich neustálym doplnením. Ak po nečom obvekujú a práda ktoru máme obvekujú chuť a vytvárajú svoj sen.“

DUŠA, UMENIE A VESMÍR SÚ JEDNA KOMPOZÍCIA

Posledná ŽIAČKA Tibora Barfaya, ne stora sochárskeho umenia, sa nevydala tou ľahšou istejšou cestou, ale napriek odhovrániam okolia si otvorila vlastný ateliér, ktorý má už vyše 10 rokov. Dnes si jej diela kupujú milovníci umenia ako dobrú INVESTÍCIU.

JANA BRISUDOVÁ • (35) • SOCHÁRKA

„Presadiť sa je ťažšie v akýchkoľvek oblasti v umení, ja som však trochu tvrdohlavý človek, ktorý nerozmýšľa nad tým prečo nie, ale ako áno. Musíme si uvedomiť že celý život si tvoríme podľa seba,“ hovorí Jana Brisudová, ktorá modelovanie fascinuje už od malička. „Tak ako niečo svätou naskupuje topánky, ja som mala potrebu tvoriť. Prítom som nikdy neuvážala nad tým, čo chcem v umení dosiahnuť, doť som vždy rozmýšľala len nad tým, čo chcem vytvoriť. To je ten môj hnači motor.“ Mnohí si myslia, že na Slovensku sa umením uživiť nedá, Janine úspechy to však popierajú. Nídkoškolať bola ocenená v Taliansku, kde i vystavovala, mala niekoľko autonajých výstav, jej diela sa nachádzajú v zahraničných zbierkach i zo hranicami Slovenska. „Mám stáročných klientov, ale väčšinou sú to ľudia, ktorí majú radi umenie a veľa dobru investovať nemajú peňazí. Sochy ani reliéfy nie sú ľahé záležitosť. Kým vznikne jedna socha, môže prejsť aj pol roka, pretože niektoré diela potrebujú doziereť. Niektoré zberatelia si ma kupujú ako investíciu, umenie rokami stúpa na cenu.“ Za svoj úspech Jana určite vďelí aj zaslúženiu, a akou k svojej práci pristupuje: „Keď niečo tvorím, vždy som do tej veci zamilovaná, takže som dosť náročná, neustále o nej premyšľam... Pokiaľ by to tak nebolo, nič by z vytvoreného diela nevyzrávalo. Dielo je dobeľvejšie, ak vo vás vyvolá akýkoľvek pocit, či už je človek vzrušený, rozpojený, melancholický... Jedným z najkrajších komplementov pre mňa bolo, keď mi na jeden výtvark povedal: Tvoja socha odísť svojím vyžarovanim celý priestor.“ ■

„Veľa výtvarkov s radšej vyberte jednoducho cestu s tým, čím máte rešba sa však báť sociálnych médií. Ak chcete niečo dokladovať, musíte števť mysleť pozitívne a negatívne myšlienky úplne eliminovať (lebo to, čo vyslakame doviesť, sa ráma ajviti“

1. VÝSTAVA. Pri príležitosti 15. výročia Festivalu peknej hudby bude mať môj priateľ a ja výstavu na štiavnickom Starom zámku, ktorá bude trvať až do konca augusta.

2. ENCYKLOPÉDIA WOMEN IN ART, RESP. ŽENY V UMENÍ. Je ojedinelou publikáciou o ženách v umení z celého sveta, zo všetkých kontinentov od Afriky cez Austráliu, Japonsko, Európu až po Ameriku. Sú v nej zhrnuté diela žien výtvarníčok, asi od roku 1100 až po súčasné umelkyne. Od každej je tu jedno dielo, ktoré ju reprezentuje a veru je sa na čo pozerieť, lebo sú tam diela výtvarníčok ako bola Frida Kahlo, Camille Claudel, Marina Abramovič, Mona Hatoun, Louise Bourgeois, Tamara de Lempicka, Yayoi Kusama až po vnučku Sigmunda Freuda, teda žien, ktoré sa v súčasnosti pokladajú za svetové umelkyne. No a v tejto publikácii a úžasnej spoločnosti fantastických výtvarníčok som sa ocitla aj akýmsi zázrakom aj ja a stále mi to pripadá neuveriteľne neskutočné, ako sen. Inak Encyklopédia zatiaľ vyšla v angličtine, nemčine, španielčine a postupne bude vychádzať vo viacerých svetových jazykoch. U nás je zatiaľ v predaji v galérii Danubiana, kde sa chystá aj veľká výstava týchto umelkýň. Vybrali si moje dielo Hudba/Galaxyphonia.

UMENIE, ktoré sa vás dotkne

JANA BRISUDOVÁ (SOCHÁRKA)

NAPRIEK TOMU, ŽE MLADÁ RENOMOVANÁ SOCHÁRKA JANKA BRISUDOVÁ SVOJ ŽIVOT ZASVÄTILA UMENIU, JEDNÝM DYCHOM DODÁVA, ŽE JEJ NAJVÄČŠOU LÁSKOU A VLASTNE VŠETKÝM „JEJ“ SÚ DVAJA SYNOVIA (CHROBÁCI), RODINA A PRIATEĽ STANKO KIČA, KTORÝ JE, MIMOCHODOM, TIEŽ UZNÁVANÝM A VYNIKAJÚCIM SOCHÁROM.

3. HUDBA ALIAS GALAXYPHONIA...

Jedno z mojich srdcových diel. Mala som nutkanie zvečniť abstraktnú, no zároveň podľa mňa najsilnejšiu emóciu a tou je hudba. Hudba je najvyšší dotyk s Bohom. Musím sa priznať, že zhmotniť nehmotné je temer nadľudské úsilie a tvorila som ju vyše roka. Dlhé hodiny, dni a týždne som rozmýšľala, modelovala, rozmýšľala, premodelúvala a opäť a znova dokola, až som pochopila, že musím začať od prapodstaty zvukov. Teda od našej matičky Zeme, od zvukov z prírody, živočíšnych zvukov, šumov kvetov, listia, kameňov, stromov, vody... Potom prišiel človek, ako zviera s inteligenciou a umom daným od Boha. Ten začal zvuky zachytávať pomocou hudobných nástrojov, začal hudbu zaznamenávať v notovej osnove, notách, klúčoch, až sme sa preniesli do 21. storočia. A nakoľko niekoľko mojich blízkych priateľov je aj hudobníkmi a komponistami, po rozpravách s nimi viem, že v súčasnej dobe už nepotrebujú notové osnovy, prsto stačí hudbu zaznamenávať v tzv. binárnej sústave, cez počítače, teda len nuly a jednotky v nekonečných kombináciách a variáciách a aj napriek tejto prazvláštnej jednoduchosti vyjde z týchto núl a jednotiek hudba. Taká, ktorá sa dotkne srdca, chytí dušu, spôsobí nám zimomriavky na celom tele, vylúdi slzu, rozosmeje, zahreje, rozhnevá, rozosmutní, dokážeme sa pri nej báť, vyvoláva spomienky, prsto lomcuje

s nami akokoľvek na milión spôsobov, čo len autor zamýšľa. A pritom je nehmotná a pritom dokazuje to, že tento svet je nadpozemsky krásny, že my sme bytosti spojené s celým univerzom, že sme, aj nie sme zhora. Bojíme sa toho, no zároveň to cítime. Celá naša Zem je jedna symfónia, ktorá hrá do vesmíru svoju nekonečnú skladbu a pritom sa všetko začína a končí tu.

